

Ó, már majdnem alszom, és ebből ébredek,
Az eszmélés első fokán találkozom veled
Egy régi társat látok szembejönni én,
A nevet egy fejfáról olvasom.

Az ablakon át, ha a csillagokra nézel,
Ő is ott van köztük, valahol
Kérte az időt, de az meg nem áll.
Hitvány győzelmed ez, ostoba vagy, Halál!
Ostoba vagy, Halál!

Milliókat szórnak örültségekre,
Hol vannak az okos doktorok?
S ha egyszer később a kislánya megkérdez,
Válaszképpen mit is mondhatok?

Hogy milyen volt? Különb, mint a többi,
Százszor is, és meg ezerszer is,
És mennyi jót tudott volna tenni,
Az Ég is csak az ilyet szereti,
Az ilyet szereti.

Én nem voltam ott, mikor útra keltél,
Magamnak soha meg nem bocsátom.
Legyen példa minden jó embernek!
Míg nem találkozunk, ezt magamban hordozom.

Emlékezni egy régi jó baráttra,
Ha szomorú is, emlékezz velem!
Bárcsak tudnám még egyszer visszahívni!
Régi társam hiányzol. Hiányzol nekem.